

Pàgines antològiques d'excursionisme**La Torre de les Aigües**

Lema: AL ROVELL DE L'OU

Per Jaume Maspons i Camarasa

«Si el Vallès en fos un ou, el rovell fóra Palou». Sant Julià de Palou és, en efecte, un poblet en un dels plans més gemats del gemat Vallès, entre la riera del Congost i les dues línies fèrries de Sant Joan i de França, atravesat per l'antiga carretera de Barcelona a Vic i a mitja horeta cap al migdia de la Vila de Granollers.

Al bell mig d'aquest pla s'hi aixeca un gran casal, amb una alta torre quadrangular. L'opinió popular, per excepció, no fa d'aquest casal un antic castell de moros, sinó un convent de monjos. Al nostre entendre, fou senzillament una casa senyorial de la noble família dels Junyent, que al segle XV començaren a ésser llustre i honor de Catalunya.

La torre o casa té una capella dedicada a la Mare de Déu de les Neus, però més coneguda generalment amb el nom de Mare de Déu de les Aigües, qual nom prengué la Torre, que primitiva era anomenada Mas Junyent (1). En el poble hi ha qui diu que aquesta capella havia estat la primitiva parròquia de Palou, però creiem que això no pot ésser, ateses les dades que ens dóna el «*Speculum Decanatus Vallensis*» (2), on s'hi llegeix l'acta de la consagració de la parròquia de *Palatiolo*, vulgarment Palou, a honor de Sant Julià màrtir, feta a les Calendes de Desembre de l'any 1103 de l'Encarnació del Senyor, pel Bisbe de Barcelona, Berenguer. Abans de tan llunyana data, no és de creure que existís església parroquial a Palou.

Els Junyent, a partir de mitjans del segle XV, ocupen llocs de molta distinció en la història de Catalunya.

Joan Junyent fou un dels marmessors i testamentaris de la reina Violant, muller de Joan I (3); parla de Berenguer de Junyent (1476) el P. Villanueva (4); en 1506 era Conseller terç de Barcelona En Francesc Junyent, el qui manà una de les galeres que partiren de la ciutat cap als successos de Nàpols (5); el mateix nom de Francesc Junyent es troba en 1542, com un dels catalans que

(1) Arxiu parroquial de Palou.

(2) Arxiu de la Catedral de Barcelona, f. 477.

(3) Feliu de la Peña. «Anales de Cataluña». Vol. II. pàg. 477.

(4) Villanueva. «Viaje literario a las iglesias de España». Vol. 18. pàg. 242.

(5) Feliu de la Peña. Ob. cit. Vol. III, llib. XVIII, cap. IX.